

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621200357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3621200357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkyň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu DUFEKSOFT, s .r. o. so sídlom Podzávoz 2921, IČO: 45 258 171, Čadca, zastúpeného Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. Kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX bytom C. XXX/XX, B., zastúpenému zákonnou zástupkyňou B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, B., o odporovateľnosť právneho úkonu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. októbra 2022 č. k. 5C/9/2021-127 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 27. októbra 2022 č. k. 5C/9/2021-127 súd prvej inštancie výrokom I. určil, že darovacia zmluva zo dňa 28.03.2018, ktorej vklad bol vykonaný Okresným úradom Partizánske, odborom katastrálnym dňa 11.02.2019 pod sp. zn. V18/2019-pvz.279/19, uzavretá medzi maloletým žalovaným ako obdarovaným a B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, B. ako darcom, ktorej predmetom je darovanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., pozemky parcely reg. „C“ parcela č. 337 - záhrady o výmere 246 m², parcela č. 338 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 372 m² so stavbou rodinného domu s.č. XXX postaveného na parcele č. 338 v podiele 1/1 zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie B., je voči žalobcovi neúčinná. Výrokom II. priznal žalobcovi voči maloletému žalovanému, zastúpenému zákonnou zástupkyňou náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že na základe exekučného titulu – Rozhodcovského rozsudku o uzatvorení zmluvy sp. zn. R 90/2018 zo dňa 14.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2019 bol zákonná zástupkyňa maloletého žalovaného ako fyzická osoba - podnikateľ teda ako dlžník povinná zaplatiť žalobcovi sumu 501,60 eur, ktorú sa zaviazala zaplatiť v dvoch splátkach, a to 1. splátku vo výške 100,- eur v lehote do 31.01.2019, 2. splátku vo výške 401,60 eur v lehote do 10.02.2019 pod následkom straty výhody plátok, pričom do troch dní od právoplatnosti rozsudku sa zaviazala zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 17,6 % ročne od 27.06.2017 zo sumy 501,60 eur do zaplataenia, zmluvnú pokutu 0,2% denne od 27.06.2017 zo sumy 501,60 eur do zaplataenia, pričom splatnosť zmluvnej pokuty sa predlžuje na 80 dní od právoplatnosti rozsudku v prípade dodržania splatnosti istiny a úroku z omeškania, trov právneho zastúpenia 211,53 eur a trovy konania 360,- eur s tým, že sa zrušuje predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským uznesením zo dňa 21.12.2018, ktorým sa uložil žalovanej zákaz nakladania z nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX pre katastrálne územie B. v celosti. Zákonná zástupkyňa žalovaného v priebehu súdneho konania zaplatila istinu 501,60 eur v dvoch splátkach, pričom ostatné nároky

žalobcu v zmysle rozhodcovského zmiere nezaplatila. Zvyšok dlhu podľa konštatovania súdu prvej inštancie predstavuje cca 2.000,- eur. Dňa 07.01.2019 podala dlžníčka návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, na základe ktorého previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre katastrálne územie B. Darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 28.03.2018, ktorej vklad bol vykonaný právoplatnosťou rozhodnutia o povolení vkladu dňa 11.02.2019, na svojho syna - maloletého žalovaného. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti odmietol ako nesprávny názor zákonnej zástupkyne maloletého žalovaného, že maloletý nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uzavretím Darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena dňa 28.03.2018 s tým, že uviedol, že ho nadobudol právoplatnosťou rozhodnutia o povolení vkladu dňa 11.02.2019. Konštatoval, že maloletý žalovaný je pasívne vecne legitimovaný ako vlastníak nehnuteľnosti, ktorý mal z odporovateľného právneho úkonu prospech - získal bezodplatne darom nehnuteľnosť predtým patriacu dlžníkovi a z dôvodu, že je maloletý a nemá plnú spôsobilosť byť účastníkom konania je zastúpený zákonnou zástupkyňou – matkou B. B.. Zdôraznil, že ku vkladu vlastníckeho práva na maloletého žalovaného 11.02.2019 došlo bezprostredne potom, ako bolo Rozhodcovským rozsudkom právoplatným dňa 19.01.2019 zrušené neodkladné opatrenie rozhodcovského súdu, ktorým bolo dlžníčke - B. B. zakázané nakladať s touto nehnuteľnosťou. Z toho vyvodzoval, že zákonná zástupkyňa maloletého žalovaného a zároveň dlžníčka žalobcu vedela o tom, že existuje vykonateľné rozhodnutie, na základe ktorého mala plniť pohľadávku, išlo o uzatvorenie súdneho zmiere, a tiež vedela, že táto pohľadávka existuje a nie je zaplatená, teda jej úmysel ukrátiť veriteľa je nepochybný a vo vzťahu k maloletému žalovanému - jej synovi tento úmysel ukrátiť veriteľa zákon priamo predpokladá, lebo ide o osobu blízku v zmysle § 116 a Občianskeho zákonníka – matka - syn. Týmto právnym úkonom došlo k ukráteniu veriteľa, ktorý nemohol svoju vykonateľnú pohľadávku uspokojiť v exekučnom konaní, lebo súdny exekútor zistil, že dlžníčka nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, nevlastní žiadne huteľné veci, má dlhy, pričom podľa žalobcom predložených dokladov z Centrálného registra dlžníkov sa vedie voči dlžníčke 10 exekúcií. Dôvodil, že úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá, pretože k právnemu úkonu došlo medzi dlžníkom a blízkou osobou – teda maloletým synom dlžníka a zároveň dospel k záveru, že „sa zákonnej zástupkyne maloletého žalovaného ako dlžníčke a zároveň daryne nepodarilo preukázať a v tomto neuniesla dôkazné bremeno a úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nevyvrátila.“ O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p. tak, že žalobcovi voči maloletému žalovanému zastúpenému zákonnou zástupkyňou B. B. priznal plnú náhradu trov konania vo výške 100 %. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 42a ods. ods.1, 2, 3 písm. a/ a 42b ods.1- 4, 116 a 117, 133 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 28 ods.1 až 4, § 29, § 30 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Žalovaný prostredníctvom zákonnej zástupkyne namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil, že dlžníčka jeho zákonná zástupkyňa mala úmysel ukrátiť žalobcu. Uviedol, že úmysel previesť nehnuteľnosť mala už dňa 28.03.2018, kedy došlo k uzatvoreniu spornej darovacej zmluvy, avšak súd tento právny úkon schválil až dodatočne, v dôsledku čoho podala návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností až 07.01.2019 a k povoleniu vkladu došlo až dňa 11.02.2019, pričom poukazuje, že rozhodnutie rozhodcovského súdu bolo vydané až 14.01.2019 a právoplatné až 23.01.2019. Z časovej postupnosti je podľa neho zrejmé, že dlžníčka - zákonná zástupkyňa v tom čase nemala úmysel ukrátiť žalobcu. Tvrdil, že pohľadávka bola vyplatená a exekučné konanie bude zastavené, o čom na dôkaz predložil potvrdenie o zadaní prevodu zo dňa 23.12.2022, kde je ako príjemca uvedený súdny exekútor a suma, ktorá mala byť pripísaná na jeho účet v prospech exekúcie žalobcu, je vo výške 1.960,00 eur.

3. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a k odvolaniu uviedol, že zákonná zástupkyňa žalovaného uvádza v odvolaní rovnaké argumenty ako v konaní pred prvoinštančným súdom. V podanom odvolaní nevzhladol žiadny z uvedených odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie podľa neho vyhodnotil skutkový aj právny stav veci správne, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. K záverom odvolateľa argumentoval tým, že uzavretím zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa zo strany jeho dlžníka (ako zmluvnej strany) - i keď by dlžník k uzavretiu zmluvy pristúpil s týmto zámerom - ešte nedochádza. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa dochádza až vtedy, keď dôjde k zmene vlastníka nehnuteľnosti v katastri na základe právoplatného rozhodnutia o povolení vkladu. Poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 18. júla 2000 sp. zn. 31Cdo/619/2000 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky

z 12. júna 2008 sp. zn. 21Cdo/4333/2007. Žalobca ďalej vo vzťahu k tvrdeniu o tom, že zostatok dlžnej sumy dlžníčka uhradila v exekučnom konaní, k čomu predložila aj potvrdenie o zadaní prevodu, uviedol, že tento dôkaz je nepravdivý, že súdny exekútor prijatie úhrady výslovne poprel a zároveň uviedol, že zákonná zástupkyňa žalovaného predkladala takéto falošné potvrdenia o zadaní platby súdnemu exekútorovi opakovane aj v minulosti. Predložil na dôkaz stanovisko súdneho exekútora.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vo výroku vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Predmetom konania je neúčinnosť (odporovateľnosť) právneho úkonu darovacej zmluvy zo dňa 28.03.2018 uzavretej medzi maloletým žalovaným ako obdarovaným a B. B. jeho matkou a dlžníčkou žalobcu ako daryňou, voči žalobcovi, ktorú konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného a jeho odvolacie námietky vyhodnotil ako nedôvodné.

7. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosť zistenia súdu prvej inštancie o existencii úmyslu dlžníčky ukrátiť žalobcu. Tvrdenú neexistenciu tohto úmyslu dlžníčky preukazuje poukazom na časovú následnosť úkonov skutkového deja (uzavretie dotknutej darovacej zmluvy 28.03.2018, podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva 07.01.2019), pričom za určujúcu udalosť považuje okamih vydania a právoplatnosti rozhodcovského rozsudku 14.01. a 23.01.2019, ktorým bola dlžníčka (právoplatne a vykonateľne) zaviazaná plniť žalobcovi jeho pohľadávku. Práve uvedený neskorší dátum vydania rozhodcovského rozsudku vo veci pohľadávky žalobcu ako exekučného titulu (až po uzavretí darovacej zmluvy a podaní návrhu na vklad dlžníčkou) považuje za dôkaz o neexistencii úmyslu dlžníčky ukrátiť uspokojenie žalobcovej pohľadávky darovaním svojho majetku.

8. Odpoveď na túto argumentáciu odvolací súd nachádza v definícii pojmu vymáhateľná pohľadávka v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento pojem definovalo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 102/99, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ročník 2001 pod č. 44 (R44/2001), ktorého aktuálnosť potvrdilo aj nedávne rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR č. k. I VCdo/1/2022 zo dňa 17. mája 2022, prostredníctvom ktorého došlo k ustáleniu dovtedy rozdielnej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Podľa rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní. Inými slovami je to žalovateľná (dospelá) splatná pohľadávka bez ohľadu na to, či bola priznaná rozhodnutím súdu. Ako konštatoval Veľký senát Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí č. k. I VCdo/1/2022, interpretácia vymáhateľnej pohľadávky podľa judikatúry uvedenej v R 44/2001 poskytuje veriteľovi širšiu ochranu, a to vo vzťahu ku všetkým dospelým pohľadávkam.

9. Z uvedenej definície pojmu vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka odvolací súd odvodzuje nesprávnosť argumentácie žalovaného. Pre zisťovanie úmyslu dlžníčky ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu nebolo totiž rozhodujúce, kedy bol vydaný rozsudok vo veci pohľadávky žalobcu proti dlžníčke (prípadne kedy nadobudol právoplatnosť), ale skutočnosť, kedy sa pohľadávka veriteľa súvisiaca s odporovaným právnym úkonom stala splatnou (dospelou), a tým žalovateľnou. Podľa rozhodcovského rozsudku (ods. 2 odôvodnenia) sa tak stalo 26.06.2017 (žalobca vystavil dlžníčke faktúru číslo 201717 vo výške 501,60 eur so splatnosťou 26.06.2017). Od tohto okamihu mala dlžníčka vedomosť o existencii dlhu voči žalobcovi resp. existencii splatnej pohľadávky žalobcu voči nej, teda o existencii žalovateľnej pohľadávky. Napokon podľa rozhodcovského rozsudku (ods. 2 odôvodnenia) dňa 02.08.2018 dlžníčka žalobcovi písomne uznala svoj záväzok čo do dôvodu a výšky a dohodla sa na uhradení dlhu v splátkach. Dlžníčka potvrdila pravdivosť zistenia súdu prvej inštancie, že má viacero dlhov z obdobia rokov 2017 až 2018. Preto argumentácia žalovaného o neexistencii úmyslu dlžníčky ukrátiť žalobcu odvodzovaná zo dňa vydania rozhodcovského rozsudku neobstojí, táto odvolacia námietka je nedôvodná.

10. Žalovaný sa ďalej v odvolaní bránil tvrdením o zániku vymáhateľnej pohľadávky jej uspokojením dlžníčkou v exekučnom konaní, čo preukazoval predložením potvrdenia o zadaní prevodu

dĺžnej sumy 1.960,00 eur dĺžníčkou na účet súdneho exekútora. Žalobca však poprel pravdivosť tohto tvrdenia ako aj pravdivosť predloženého listinného dôkazu, o čom na dôkaz predložil oznámenie súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Klinieca zn. Ex 431 EX 92/19 z 13.01.2023, v ktorom tento k dokladu o zaplatení sumy 1.960,00 eur uviedol, že táto suma na jeho účet do dnešného dňa pripísaná nebola, ďalej uviedol, že už v minulosti mu boli do úradu od povinnej doručenej doklady o platbách, ktoré však nikdy neobdržal a že od začiatku konania v tejto veci nebola vymožená žiadna čiastka od povinnej. Podotkol, že proti nej vedie ďalších 17 exekučných konaní.

11. Žalovanému resp. jeho zákonnej zástupkyňi bol uvedený listinný dôkaz žalobcu spolu s jeho vyjadrením k odvolaniu doručovaný prostredníctvom doručujúceho orgánu, avšak zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie, pretože si zákonná zástupkyňa žalovaného zásielku neprevzala v odbernej lehote. Podľa § 111 ods. 3 C.s.p. sa písomnosť považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

12. Dôkaz touto listinou - oznámením súdneho exekútora, považuje odvolací súd za vykonaný v zmysle § 204 C.s.p., pretože odpis listiny bol žalovanému v priebehu konania doručení (fikcia doručenia podľa § 111 ods. 3 C.s.p.) a listina alebo jej obsah neboli žalovaným spochybnené.

13. Z oznámenia súdneho exekútora vyplýva, že tvrdenie žalovaného o splnení dlhu žalobcovi dĺžníčkou v exekučnom konaní je nepravdivé. Nie je tak preukázaný zánik vymáhateľnej pohľadávky žalobcu. Aj táto odvolacia námietka žalovaného je nedôvodná.

14. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

15. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, preto správnosť rozsudku preskúmaval len v rozsahu žalovaným uplatnených dôvodov odvolania (§§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku).

16. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

17. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu priznal náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).